

آزاد اندیشی حوزویان

و استبداد طاغوتیان

(مد ظله)

حضرت آیت الله محمد رضا نکونام

آزاداندیشی حوزویان

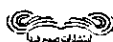
واستبداد طاغوتیان

(مد ظله العالی)

♦ حضرت آیت الله محمدرضا نگو نام

سرشناسه: نگو نام، محمدرضا، ۱۳۲۷ -
عنوان و نام پدیدآور: آزاداندیشی حوزویان و استبداد
طاغوتیان / محمدرضا نگو نام.
مشخصات نشر: اسلام شهر: انتشارات صبح فردا، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری: ۹۲ ص.
شابک: ۶ - ۷۵ - ۶۴۳۵ - ۶۰۰ - ۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: روحانیت
موضوع: شیعه - - ایران - - روحانیت
رده بندی کنگره: ۱۳۹۱۸/۲۲۳ ۷۶۴۴ BP
رده بندی دیویی: ۴۵/۲۹۷
شماره ی کتاب شناسی ملی: ۲۹۹۳۶۴۷

ناشر: صبح فردا محل چاپ: نقش گستر
نوبت چاپ: اول تاریخ چاپ: ۱۳۹۲
شمارگان: ۳۰۰۰ قیمت: ۳۰۰۰۰ ریال
تهران - اسلام شهر - نسیم شهر - وجیه آباد
بوازدهمتری جواهرزاده - پلاک ۳۶
کد پستی: ۱۷۶۹۱۳۸۵۷۵
تلفن مرکز پخش: ۰۲۵ ۲۲ ۹۰ ۱۵ ۷۸
www.nekoonam.com
www.nekounam.ir
ISBN: 978 - 600 - 6435 - 75 - 6

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است

فهرست مطالب

۷	پیش‌گفتار.....
۱۱	آزادگی روحانیان.....
۱۲	لباس آزاد.....
۱۲	زندگی در اختناق.....
۱۴	سخت‌گیری عالمان.....
۱۹	تناسب احکام با مرتبه‌ی افراد.....
۲۰	آزادی و مقتضیات جسمانی.....
۲۴	روانشناسی و دوری از استبداد.....
۳۴	تأثیر استبداد شاهانه و اختناق محیط.....
۴۰	استکبار علمی.....
۵۱	تفاهم میان حوزه و دانشگاه.....
۵۲	تقلید در یادگیری.....
۵۴	آزادی در حوزه.....
۶۳	اختناق قشری‌گرایان.....

پیش‌گفتار

حاکمیت اختناق و استبداد یکی از عمده‌ترین مشکلاتی است که در مسیر متفکران آزاداندیش قرار می‌گیرد. این اندیشمندان با پیدایی این مشکل است که می‌توانند اندازه‌ی توان نفسی خود را محک زنند؛ چرا که باید در این فضا بر مشکلات کیفی و به‌ویژه با جهل حاکم بر جامعه به مبارزه برخیزند و نیز در همین فضا است که می‌توان سنجش میزان بسط و قدرت آزادی هر یک از متفکران را به دست آورد.

اختناق زائیده‌ی جهل و ناآگاهی است. مهم‌ترین پی‌آمد اختناق، پیدایش بیماری مهلک «نفاق» و رویش «منافقان» و چندچهرگان می‌باشد. اگر نسیم خوش آزادی بر کشوری یا منطقه‌ای وزیدن نداشته

باشد، هر کسی حس می‌کند پناه بردن به مزبله‌ی پنهان‌کاری و نفاق بهترین راه برای حفظ حدود و هویت خود است. البته، از آن‌جا که دین به هیچ وجه با اختناق سازگاری ندارد، نمی‌شود جامعه‌ای دینی و اسلامی باشد و اختناق بر آن حاکم گردد. بر این اساس با چیرگی ابرهای تیره‌ی اختناق بر کشوری، باید گفت نفاقی که در آن می‌روید نفاق اصطلاحی و مذموم نیست؛ بلکه این تقیه‌ی شرعی است که موضوع یافته است؛ زیرا نفاق به کمبودهای قابل‌ی و شخصی افراد باز می‌گردد، در حالی که با چیرگی فضای مسموم استبداد، کمبودهای فاعلی و اجتماعی علت پنهان‌کاری مردم است و نه ضعف‌های نفسانی. البته مراد از آزادی، آزادی‌های مشروع است. ما در کتاب «حقوق نوین» بنیاد آزادی را به بحث نهاده‌ایم و دقیق‌ترین بحث‌های فلسفی مربوط به آن را در کتاب گفته شده آورده‌ایم و در این جا ناگفته‌های دیگر را.

درست است که آزادی به معنای هرج و مرج عامل نفاق نیست؛ اما موجب بی‌هویتی و اهمال در جامعه می‌شود و این خطرناک‌تر از نفاق است. در این صورت است که همه چیز ارزش واقعی خود را

از دست می‌دهد و فساد و تباهی بر جامعه حاکم می‌شود. این‌گونه است که می‌گوییم آزادی از واژه‌های زیبا اما مظلوم است. «آرمان»، «هدف»، «آزادی» و واژه‌هایی همانند آن اگرچه بسیار زیبا و مقدس هستند، هم‌چون شعارهایی که در حمایت از زنان داده می‌شود بیش‌تر در خدمت غرایز نفسانی قرار گرفته است و بسیاری از کسانی که از این معانی دم می‌زنند اغراضی غیر حقیقی دارند؛ هرچند برخی نیز وجود دارند که در هر زمانی با صداقت از این معانی یاد نموده و همه‌ی هستی خود را در گرو آن و تحقق هدف والای خویش که رهایی از استبداد و اختناق موجود است نهاده‌اند.

آیا آزادی از آزادی ممکن است؟ آیا این‌گونه آزادی هرج و مرج نیست و باعث خمودی و بندگی نمی‌شود؟ البته، باید توجه داشت هر بندگی و اطاعتی را نمی‌توان خمودی نامید و برخی از بندگی‌ها عین آزادی و رهایی است. آن که آزاد آزاد است، عمرش بر باد است و آن که وابسته به غیر حق باشد، عمرش ارزشی ندارد. آن که آزاد است، مردانگی خود را امتحان می‌کند و آن که اسارت و

بندگی غیر حق را می‌پذیرد، انباشته‌ای از
یلیدی‌هاست.

آزادی در برخی کشورها به‌ویژه ممالک عقب‌افتاده آزاد نیست و در این کشورها هیچ فرد آزادی چنان آزاد نیست که هرچه را فهمیده و یافته است، بیان دارد؛ مگر آن‌که بخواهد به اساس خود حمله ور شود.

به هر روی این گزاره‌ی مهم است که چیرگی مستبدان و تنگ‌نظری متولیان، عالمان دینی را ناگزیر به گریز پنهان‌ساختن و کتمان اندوخته‌های علمی خویش وامی‌دارد و پرواضح است که بازنده‌ی اصلی این ماجرا مردم هستند که از چشمه‌ی جوشان دانش عالمان دینی که چه بسا در بعضی از آنان از ناحیه‌ی حضرت حق موهوبی و اعطایی باشد محروم می‌گردند؛ چرا که آن عالمان برای حفظ خود ناگزیر از تقیه می‌شوند و یا با فشارهای چیره و ناآگاهی توده‌ها ستر به تیغ می‌سپارند. امید است که خداوند همه‌ی عالمان حقیقی را در جوار رحمت خود حفظ نماید.

ستایش ویژه‌ی حق تعالی است